

29. navadna nedelja – leto B

Jakobova in Janezova prošnja

Zebedejeva sinova Jakob in Janez sta stopila k njemu in mu rekla: »Učitelj, želiva, da nama storiš, kar te bova prosila.« Rekel jima je: »Kaj hočeta, da vama storim?« Rekla sta mu: »Daj nama, da bova sedela v tvoji slavi, eden na tvoji desnici in eden na tvoji levici.« Jezus jima je dejal: »Ne vesta, kaj prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga jaz pijem, ali biti krščena s krstom, s katerim sem jaz krščen?« Rekla sta mu: »Moreva.« In Jezus jima je dejal: »Kelih, ki ga jaz pijem, bosta pila, in s krstom, s katerim sem jaz krščen, bosta krščena; dati, kdo bo sedel na moji desnici ali levici, pa ni moja stvar, ampak bo dano tistim, ki jim je to pripravljeno.« Ko je drugih deset to slišalo, so se začeli jeziti na Jakoba in Janeza. Jezus jih je poklical k sebi in jim rekel: »Veste, da tisti, ki veljajo za vladarje, gospodujejo nad narodi in da jim njihovi velikaši vladajo. Med vami pa naj ne bo tako, ampak kdor hoče postati velik med vami, naj bo vaš strežnik, in kdor hoče biti prvi med vami, naj bo vsem služabnik. Saj tudi Sin človekov ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge.« Mr 10,35-45

Kdor hoče biti prvi, bodi vsem služabnik ...

Kdo lahko danes to misel še vzame zares? Če nisi prvi, če ne tekmuješ, te ni. Če se, tako ali drugače ne pojavljaš na prvih mestih, te povozijo. Kako lahko Jezus prisega na tako nefunkcionalno, neuporabno držo? Res, na prvi pogled je biti služabnik nekaj popolnoma neuporabnega. Če pogledamo od bliže, služenje ni tako nesmiselno. Poglejte: Če se borim za prvo mesto, ali je tam še prostor za bližnjega? Če mi je tako pomembno, da bom prvi, kdo je moj bližnji? Bližnji postane služabnik! A to postane z ukazom, ne z zgledom. Postane po krivici, ne z veseljem. In ko bo ta prišel do priložnosti, da pride na prvo mesto, bo oblast izkoristil, da mene naredi za služabnika. Prav tako po krivici. Po stari logiki oblasti je torej popolnoma jasno, da je na videz svoboden tisti, ki je prvi ter suženj tisti, ki je podrejen in streže. Navsezadnje postanemo v tekmi za pomembnostjo vedno podrejeni in razočarani.

Poglejmo najprej, kaj se dejansko dogaja?

Nisem strokovnjak za politiko, niti politik, vendar se mi zdi, da že dvajset let gledam isti nekoristni spopad leve in desne. Vsi bi radi bili prvi in nihče ne bi služil. Vsak, kdor pride na oblast, se bori v prvi vrsti za svoje pravice in ni prostora za služenje. Ne vem, ali je mogoče drugače, a tako kot je videti, ne pridemo nikamor. Tekma za oblast ustvarja sovražnike in nikoli nimam občutka, da bi komu prinesla mir in blagoslov.

Poglejmo Cerkev in našo družbo. Zdi se, da je na videz zelo dobra misel, da moramo kristjani poskrbeti za svoj prostor v družbi tudi s svojim zdravim ponosom, prinesla več škode kot koristi. Občutek imam, kot da vodilni dostojanstveniki samo še tekmujejo, kdo bo izpadel bolj moder in bolj pomemben. Ljudstvo pa se oddaljuje tako od Cerkve kot institucije kot tudi od Evangelija, ki je njena vsebina.

Če pogledam na raven družine in zakonskega življenja se zdi, da tudi na tem področju poteka neprestan spopad. Pred dvajsetimi leti sem pisal diplomu o feminizmu v družbi in Cerkvi in ugotavljal, da s tekmo za prvo mesto noben spol ničesar ne pridobi. Ko gledam v družine od blizu, se zdi, da na splošno poteka ves čas spopad med moškim in žensko. Od tega spopada nihče nimam prave koristi. Mož in žena se drug drugemu ne zaupata, spopad ju oddaljuje in ustvarja napetost.

Tako lahko počasi ugotovimo, da Jezus gleda z izredno jasnostjo v človeško srce. Samo dve poti obstajata, vedno pravi ozka in strma ter široka in položna. Prva vodi v življenje, druga v pogubo. Na teh dveh je med drugim zapisano tudi to, kar smo slišali danes: služi ali vladaj. Tisti, ki vlada,

ne more vzgajati za služenje. Le tisti, ki služi, lahko ustvarja prostor dialoga in prostor ljubezni, pa naj bo to na najširši družbeni ali na najbolj intimni in osebni ravni.

Včasih sem grozno težko razumel, zakaj je Jezus sprejel križ. Mar ne bi bilo bolj smiselno pokazati, kaj je prav in kaj mora vladati. Danes bolj razumem, oblast ljubezni je mogoče pridobiti samo s služenjem!

Vedno znova mi pride pred oči podoba Frančiška Asiškega, ki prosjači po Asiških ulicah. Zakaj je potrebno biti berač, če hočeš biti dober. Danes mislim, da bolje razumem. Samo nora zaveza služenju, ustvarja čisto nov pogled, nov prostor ljubezni.

Pred nami je tako nora izbira: služiti ali vladati. Odločitev je naša. A ne moremo se sprenevedati, kjer vlada služenje, vlada ljubezen. Kjer vlada tekmovanje, za ljubezen ni več prostora. Odločitev ni lahka, a vendar jasna. Vedno obstajata le dve poti. Samo ena vodi v resnično življenje!